

✓ ਆਪਿਤਰੇਅ ਦੁਗਰੇਤਾਰੀ॥
ਕਥਾਬੁਲਾਰੀਪੁਰਨੀਤਈ॥ਕੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਦੁਗਿਮਤਿਉਠਿਗਈ॥

॥੩੨੩॥੬॥੫੬॥ਦਿਤਗਾ॥੬੬

ਬਾਚਨਜਾਗਰੁਮੈਬੈਰੀਠੀਜਾ
ਇਸਾਪਸੰਗਿਮਨੀਰਿਪਤੀ
ਕ੍ਰੋਧਤਿਸੁਖਪਾਇ॥੩੨੩॥੬

ਅਦ
॥੫੭॥॥ਤ੍ਰਿਤਿਸ੍ਰੀਤੰਸਪੁਰਾਣ
ਰੇਮਤਸਿੰਘਗਉਸੰਬਾਦੁ॥
ਸਪਤਮੋਪਿਅਉਸਪੁਰਨੁਤੋ
ਇ॥੬੬॥ਜੇਮੇਰੁਲਿਵਿ

ਗਾਇਅਤੁਨਕਰਿਮੈਲਾਚਿਤ
॥ਤ੍ਰਿਸਾਤਿਬੁਗਉਗਲੇਰੀਐ
ਨਕਰਵਿਗਾਹੇਨਿਤਿ॥੭॥੫੭

੧
ਲਿਖਤ ਦੁਆਰਾ ੫ ਕੀਮਤ

॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧
ਸਤਿਨਾਮਕਰਤਾਪੁਰਖਾਨਿਗੁਰਉ
ਗੁਰਮੁਖਾਕਾਲਮੁਹਿਤਿਅੰਗੀਸੇ
ਕੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁ॥ ੧ ਸਲੋ

॥ ਆਦਿਸਚੁਜਗਾਦਿਸਚੁਤੈਥੀ
ਸਚਾਨਾਨਕਤੈਸੀਥੀਸਚੁ॥ ੧ ॥

ਸਚੈਸਚੁਨਤੈਥੀਜੇਸੇਚੀਲਖ
ਦਗਾਚੁਪੈਚੁਪਨਤੈਥੀਜੇਲ

ਇਹਤੰਲਿਖਤਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤੁ

ਖੁਨਭੁਤਗੀਜੇਬੰਨਪੁਰੀਅੰਤੁ

॥ ਸਤਿਨਾਮਾਨਪਾਲਖਤੈਥੀ

ਇਕਨਚਲੈਨਲਿਖਿਦਸਚਿ

ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਪੁ ੧ ਸਲੋ

ਅਗੇਤੀਓਵਿਦੁਕੈਤੁਟੈਪਲਿ
ਗੁਰਮੁਗਾਈਚਲਣਾਨਕਲਿ
ਰਿਆਨਲਿ। ੧ ॥ ਗੁਰਮੀਤੰਦਰਿ
ਅਕਗੁਰਮੁਨਕਲਿਅਗਾਈ
ਗੁਰਮੀਤੰਦਰਿਜੀਅਗੁਰਮੁਮਿ
ਲੈਦਰਿਅਈਗੁਰਮੀਓਤਮੁ
ਨੀਚੁਗੁਰਮੁਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖ
ਪਈਅਗਿ। ਇਕਨਗੁਰਮੀਬ
ਖਸੀਸਾ। ਇਕਗੁਰਮੀਸਦਾਭ
ਦਈਅਗਿ। ਗੁਰਮੈਅੰਦਰਸ
ਭਕੈਇ। ਭਾਗਗੁਰਮੁਨਕੋਇ
ਨਨਕਗੁਰਮੈਜੇਭੂਭੈਤਤਉ

ਆਮਨਾਨਾਨਕਗਦੀਭੋਗੁਲੀ
 ਨਿਯਾਨਾਗਦੀਭੋਮੁਲੀਭੋਮ
 ਨਿਗਖੀਭੋਭਾਭੁਦੁਖਪਗਰੀ
 ਸੁਖਪਗਰੀਭੋਭਾਭੁਗੁਰਮੁਖ
 ਨਦੰਗੁਰਮੁਖਦੇਰੰਗੁਰਮੁਖ
 ਭਿਆਸਮਾਈਗੁਰੀਸਰਗੁਰ
 ਗੁਰਮੁਖਗਮਾਗੁਰਪਾਰਬਤੀਮਾਈ
 ॥ਜੀਤਭੀਜਾਨਾਅਖਾਨਹੀਕਰ
 ਫਕਰਬਨਨਜਾਈਗੁਰਾਇਕੁ
 ਦੇਹਿਭੁਫਾਈਸਰਨਜੀਆ
 ਕਾਇਕਦਾਤਸੋਮੈਦਿਸੁਰਨਜਾ
 ਈ॥੫॥ਤੀਰਥਿਨਾਦਾਜੇਤਿਸੁ

3

ਭਯਾਇਲੁ ਭਯੇਕਿ ਨ ਇਕ ਹੀ॥
ਜੇ ਭੀ ਸਿਰੁ ਭੁਝਿਯਾਈ॥ ਦੇਖਾਇ
ਲੁਕਮਾਂ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ॥ ਮਤਿ
ਦਿਚਿਹਤ ਨ ਜਾਯ ਤਹ ਮਾਣਕ
ਜੇ ਇਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰਬੀ ਸਿਖ ਸੁ
ਨੀ॥ ਗੁਰ ਇਕ ਦੇ ਤਿਥੁ ਭਾਈ॥
ਸਭ ਨ ਜੀ ਆਕ ਇਕ ਦੁਰਾਸੇ
ਮੈਦਿ ਸਰਨ ਜਾਈ॥ ॥੬॥ ਜੇ
ਜਗੁ ਚਹੇ ਅਗਨੀ ਤੇ ਕੁਝ ਸੁਖੀ ਤੇ
ਇਹਾ ਨ ਦਾਖੰਡਾ ਦਿਚੈ ਜਾਈਐ
ਨਾਨਿ ਚਲੈ ਸਭ ਕੋਇ॥ ਚੰਗਾ
ਨਉਗਖਾਇ ਕੈ ਜ ਸੁਕੀ ਗਤਿ ਜ

ਪੀਘੜਸਾਹਿ। ਸੁਣਿਐਂ ਅੰਧੇ
 ਧਾਦਹਿਗਾਹਿ। ਸੁਣਿਐਂ ਹਾਥੋ
 ਦੇ ਅਸਗਾਹਿ। ਨਾਨਕਗਾਥਾ
 ਦਾਦਿਗਾਸਾ। ਸੁਣਿਐਂ ਦੁਖਪ
 ਪਕਾਨਸਾ॥ ੧੧॥ ਮਨੇਕੀਗਤ
 ਕਹੀਨਜਾਇ। ਜੇਕੋਕੋਏਧਿਛੈ
 ਦੁਕਾਇ। ਕਾਗਤਕਲਮੁਨਲਿ
 ਖਲੁਤਗਾ। ਮਨੇਕਾਬਹਿਕਗਿ
 ਦੀਚਗਾ। ਐਸਾਨਮੁਨਿਗੰਜਨੁ
 ਭੇਇ। ਜੇਕੋਮਨਿਜਾਏਮਨਿ
 ਕੋਇ। ੧੨॥ ਮੰਨੈਸੁਗਤੁਏ
 ਮਨਿਬੁਧਾ। ਮੰਨੈਸਗਲਕੁਦ
 ਫੁਕੀਸੁਧਾ। ਮੰਨੈਮੁਹਚੇਟ

ਨਖਾਇਆਮੰਨੈਜਮੁਕੈਸਾਬਨਜ
ਇਆਐਸਾਨਮੁਨਿਗੰਜਨੁਤੋਇ
ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਹੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੩
॥ਮੰਨੈਸਾਭੀਠਾਕਨਖਾਇਆਮੰਨੈ
ਸਿਸਥਿਧਰਗਟਿਜਾਇਆਮੰਨੈ
ਗੁਨਚਲੈਧੰਭਾਮੰਨੈਧਰਮੁਸੇ
ਤੀਸੰਨਥੰਧਾਐਸਾਨਮੁਨਿਗੰ
ਜਨੁਤੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਹੈਮੰਨਿ
ਕੋਇ॥੧੪॥ਮੰਨੈਧਾਦੈਮੋਖ
ਦੁਆਗਾਮੰਨੈਧਰਦਰੈਸਾਧਰੁ
॥ਮੰਨੈਜੈਤਰੈਗੁਰਸਿਖਾਮੰਨੈ
ਨਾਨਕਭਦੈਨਨਿਖਾਐਸਾਨ
ਮੁਨਿਗੰਜਨੁਤੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾ

ਦਧਾਗਾ ਅਸੰਖ ਜੋਗੁ ਨਗੁ ਤਿਉ
ਦਧਾਗਾ ਅਸੰਖ ਭਗਤਗੁ ਗਿਆ
ਨਦੀਚਗਾ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ
ਦਾਤਗਾ ਅਸੰਖ ਸੁਗਮੁ ਤੁਭਖਸ
ਗਾ ਅਸੰਖ ਮੇ ਨਹਿਦ ਨਾਇਤਗਾ
ਕੁਦਰਤ ਕਉ ਛਕਤੀ ਚਾਗਾਦ
ਗਿਆਨ ਦਾ ਏਕਦਗਾ ਜੋ ਤੁਧੁ
ਦੈ ਸਾਂਭੀ ਕਾਗਾ ਤੁਮਦ ਸਲਾਮ
ਤਨਿਕੰਕਾਗਾ ॥੧੭॥ ਅਸੰਖ ਸੁ
ਖ ਅੰਧੁ ਪੋਗਾ ਅਸੰਖ ਚੇਰੁ ਤਗਮ
ਕੋਗਾ ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰ ਜਾਨਿ
ਗਾ ਅਸੰਖ ਗਲ ਦਰੁ ਤਨਿਅ
ਕਮਾਨਿ ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁਰ

੬

ਰਜਾਹਿ। ਅਸੰਖ ਕੁਟਿ ਅਰੁ ਕੁਟੈ
ਟਿਗਾਹਿ। ਅਸੰਖ ਮਲੇਹੁ ਮਨੁ
ਖਿਖਾਹਿ। ਅਸੰਖ ਨਿਰਕ ਮਿਹਰ
ਗਭਿਗਾ। ਨਨਕ ਨੀਚ ਕੈ ਭੈ
ਚਗਾ। ਦਰਿਆ ਨਜਾ ਦਾ ਏਕੁ ਦਾ
ਗਾਜੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਕੁਲੀਕਾ
ਗਾਤੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤ ਨਿਗੰਗਾ
॥੧੮॥ ਅਸੰਖ ਨਦ ਅਸੰਖ ਥਾਵ
॥ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਅਸੰਖ ਲੇਖਾ।
ਅਸੰਖ ਕੁਟਿ ਮਿਹਰਾ ਕੁਟਿ
ਅਖਗੀ ਨਮੁ ਅਖਗੀ ਸਾਲਾਹਿ
॥ ਅਖਗੀ ਗੀ ਅਨੁਗੀ ਤਗੁ ਲੁ
ਗਾਹਿ। ਅਖਗੀ ਲਿਖ ਲੁ ਭੇਲ

॥ ਕਦਲੁ ਸੁਦੇ ਲਾਟ ਬਤ ਕਥੁਲੁ
 ਕਥੁਲੁ ਲਿਖਿਤ ਦਲੁ ਦਗੁ ॥ ਕਦਲੁ
 ਸਿਰੁ ਤੀਮਾ ॥ ਕਦਲੁ ਨਿਤੁ ॥ ੴ
 ਅਅਕਾਗਾ ਦੇਲੁ ਨਧਾਈਆ
 ਧੰਤਰੀ ਜੀ ॥ ੴ ਲੇਖ ਪੁਗਲਾਦ
 ਬਤ ਨਧਾਈ ਓਕਾਰੀਆ ਜੀਲਿ
 ਖਲ ਲੇਖ ਪੁਗਲਾ ॥ ਸਿਤ ਦਗੁ
 ਨੀਤੀ ਜੀ ॥ ੴ ਰੁਮਾ ॥ ਨਕੋਈ
 ॥ ਜਾਕਰ ਤਾ ਸਗੀ ਕਥੁ ਸਾਜੇਆ
 ਧੇਨਾ ਲੈ ਸੋਈ ॥ ਬਿਦ ਬਾਹਿਆ
 ਖਾਕਿਉ ਸਾਲਾ ॥ ੴ ਬਿਉਦ ਗਲੀ
 ਬਿਦ ਜਾ ਲਾਗਾ ਨਾਕਾ ਖਲੁ
 ਸਭ ਕੋਆ ॥ ੴ ਬਿਉਦ ਗਲੀ

ਅਲਾ ਦਤੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦਰੀਨਾ
ਈਕੀਤਾ ਜਾਕਾ ਤੈਥੈ ਨਾਨਕ ਜੇ
ਕੇਆਧੋ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਿਏ ਅ
ਨਸੇਇ॥ ੨੯॥ ਪਾਤਾਲ ਪਾਤਾ
ਲੁਲਖ ਅਗਸ ਅਗਸੁ॥
ਅਭਿਰੁਕੁ ਅਭਿਰੁਕੁ ਲਖ ਕੀਦੇ
ਦੁਕੁ ਹੁਇ ਦੁਕੁ ਤਾਸੁ ਤਸੁ
ਅਠਾਗੁ ਰੁਕੁ ਰੁਕੁ ਬਾ ਅਸੁ ਲੇ
ਇਕੁ ਪਾਤਾਲੇਖੁ ਹੋਇ ਤਾਲਿਖੀ
ਐਲੇਖੁ ਹੋਇ ਦਿਲੁ ਸਾਨਾ ਨਾਨਕ
ਦਤਾ ਅਖੀਐ ਆਧੋ ਜਾਣੈ ਅ
ਪਾ॥ ੩੦॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹੀ
ਏਤੀ ਸੁਗਤਿ ਨ ਪਾਈ ਅਗਨੀ

ਖਾਤਿ। ਕੇਤਿ ਆਦੁ ਖੁਰਖੁ ਸਦ
 ਮਾਗਾਏ ਭਰਿਦ ਤ ਤੇਰੀ ਦਾਤੁ
 ॥ ਬੰਦ ਖਲਾਸੀ ਗਾਇ ਲੈ ਭੀ ਆਨੁ
 ਰਾਖ ਨ ਸਕੈ ਕੇਇ। ਜੇ ਕੋਇ
 ਆਖ ਲਿਖਾਇ। ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇ
 ਤੀ ਆਮੁ ਤੁਖਾਇ। ਆਪੇ ਜਾਣੈ
 ਆਪੇ ਦੇਇ। ਆਖ ਨਿਮਿਤਿ ਕੇ
 ਈ ਕੇਇ। ਜਿਸ ਨੇ ਬੁਖ ਸੇਸਿ ਠ
 ਤੁਸਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਪਾਤਸਾਹੀ
 ਪਾਤਸਾਹੀ॥ ੨੫॥ ਅਮੁਲੁ ਗੁ
 ਲੁ ਅਮੁਲੁ ਦਾਪੁ ਗੁ। ਅਮੁਲੁ ਦਾ
 ਪਾਹੀਏ ਅਮੁਲੁ ਭੰਗੁ ਗੁ। ਅਮੁਲੁ
 ਆਦਿ ਅਮੁਲੁ ਲੈ ਜਾਇ॥

॥ अमलकृष्टिअमलसमाष्टि॥
अमलसगमअमलरीवाह
अमलतुलअमलपगदह॥
अमलब्रह्मपीमअमलनीमा
ह्माअमलब्रह्मअमलह
मह्माअमलअमलअधि
आनजहिआधिआनजहि
॥ अधिअधिगैउलिदलाहि॥
आधरीदेरपठपुगह्माअ
धरीपट्टीवगतिदिधिह्मा॥
अधैतिब्रह्माअधतिअधै
॥ आधरीगैपीतैगैविंदाअ
धतिंहीसगअधतिमिधि॥

१३
 गो।गाद।न।सी।यं।त्र।य।न।न।ग।
 म।रु।न।ग।न।ग।दे।र।न।लो।गा।द।
 डि।म।उ।ली।अ।म।न।म।उ।रु।मु।गा।
 म।दु।पि।अ।लो।गा।द।न।ग।न।न।य।
 ऐ।ते।गे।अ।ठ।म।ठ।ती।ग।व।न।लो।गा।
 द।डि।जे।य।म।उं।ष।लु।मु।ग।गा।द।
 व।ली।च।गे।गा।गा।द।डि।यं।त्र।मं।त्र।
 ल।द।ग।कं।त्र।व।री।व।रि।ग।व।ते।गे।य।
 गो।मे।ही।त्र।युं।ने।गा।द।डि।जे।त्र।
 यु।त्र।द।ति।ग।ते।ते।गे।बु।ग।न।ग।म।
 लो।उ।रु।वे।ते।गा।द।न।मे।मै।चि।त्र।
 न।आ।द।ति।न।न।व।रि।अ।दी।च।
 गो।मे।ही।मे।ही।म।रा।म।रु।म।

ਭਿਖਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ ਭੈਭੀਰੇ
ਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਗਚਨਾਜੀਨਗ
ਚਾਈ॥ ਗੰਗੀਗੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕ
ਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਭਯਾ
ਈ॥ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਅਪ
ਲਾਜਿਦਤਿਸਤੀਦਰਿਓਈ॥
ਜੇਤਿਸੁਕਾਦੇਸੇਈਕਰਸੀਤੁਕ
ਮੁਨਕਰਲਾਜਾਈ॥ ਸੋਧਤਸਾਤੁ
ਸਾਤਾਪਤਿਸਾਹਿਬਨਾਨਕਹੁਲੁ
ਗਾਈ॥ ੨੭॥ ਮੰਦਰਸੰਤੋਖੁਸ
ਰਮਪਤਿਭੁਲੀਧਿਅਨੁਕੀਕਰ
ਲਿਖਿਭੁਤਾਖਿੰਬਕਾਲਕੁਆਰੀ
ਕਾਇਆਗੁਗਤੁਤੰਗਪ੍ਰਤੀਤਿ॥

॥ ਇਕ ਦੁਜੀ ਕੋਲ ਖਰੋਲਿ ਲਖ ਤੇ
 ਦਲਿ ਲਖ ਦੀਸਾ ਲਖ ਲਖ ਗੇ
 ਦਾ ਆਖੀ ਅਤਿ ਏਕ ਨਾਮੁ ਜਗ
 ਦੀਸਾ ਏਤਗੁ ਭਧਿ ਤਿਧੁ ਦੀਅ
 ਚ ਦੀਐ ਤਿਧਿ ਏਕੀਸਾ ਸੁਫਿ
 ਲਾਅਕ ਸਕੀ ਆਕੀ ਟਾਅਈ
 ਗੀਸਾ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਧਾਈਐ
 ਕੁਟੀ ਕੁਟੀ ਗੀਸਾ ॥ ੩੨ ॥ ਆਖ
 ਏ ਜੋਗੁ ਚ ਪੈਨ ਤਿਧਿ ਜੋਗੁ ਜੋਗੁ ਨ
 ਮੰਗਦੇ ਦਨ ਜੋਗੁ ਜੋਗੁ ਨ ਜੀ
 ਦਲੁ ਮਗਲੁ ਨ ਜੋਗੁ ਜੋਗੁ ਨ
 ਜਮਾਲੁ ਮਨ ਸੋਗੁ ਜੋਗੁ ਨ ਸੁ
 ਰਤੀ ਗੀਅਨੁ ਦਿ ਚ ਗਾ ਜੇ

ਗੁਨਜਗਤੀਦੁਟੇਸੰਸਾਰਾਜਿਸੁ
ਭਖਿਜੇਗੁਕਰਦੇਖੈਸੋਇਆਨਾਨ
ਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥

ਸਤੀਗੁਤੀਖਿਤੀਦੁਗਾਪਦਭੁਖਾ
ਭੀਅਗਨੀਖਾਤਾਲਾਤਿਸੁਦਿਚੁ
ਧਰਤੀਬਾਧਗਧੀਧਰਮਸਾਲ
॥ਤਿਸੁਦਿਚੁਜੀਅਜਗਤਕੇਕੀ
॥ਤਿਨਕੇਨਮਅਨੇਕਅਨੰਤੁ॥
ਕਰਮੀਕਰਮੀਭੇਇਦੀਚਾਰੁ
॥ਸਚਾਅਪਸਚਾਰਗਭਾਰੁ॥
ਸਿਖੇਸੋਭਲੁਪੰਚਧਰਦਾਨੁ
॥ਨਦਰੀਕਰਮਪਦੈਨੀਸਾਲੁ
॥ਕਚਧਕਾਈਉਥੈਧਾਇ॥

ਹੁਤਿ ਬੈਂਤੁ ਨ ਕੋਈ ਤੇ ਹੁਤਿ ਬੈਂ
 ਜੈ ਪੁਮਤ ਬਲ ਸੁਗਾ ਬਿਨਮਤਿ
 ਗੁਮਹਤਿ ਅਤੁ ਪੁਗਾਤਿ ਬੈਂ
 ਤੇ ਸੀਤਾ ਮਤਮ ਮਾਤਿ ਤਾ ਕੇ
 ਪਨਕ ਬਨੇ ਜਾਤਿ ਨ ਭੁਤਮ
 ਚਿਨਤਾ ਗੈ ਜਾਤਿ ਜਿਨ ਕੇ ਗਮ
 ਦਸੈ ਮਨ ਮਾਤਿ ਤਿ ਬੈਂਤੁ ਗਤੁ
 ਦਸਤਿ ਕੇ ਲੇ ਆਕਹਤਿ ਅੰਤ
 ਦਸਚਾ ਮਨੁ ਸੇਇਆ ਸਚ ਬੰਤੁ
 ਦਸੈ ਨਿਗੰਕਾਰਾ ਕਰਕਰ ਦੇਖੈ
 ਨਦਰ ਨਿਤਾਲਾਤਿ ਬੈਂਤੁ ਮੰਤੁ
 ਮੰਤੁ ਲਟਕਤੁ ਜੇ ਕੋ ਕਬੈਤੁ
 ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ਤਿ ਬੈਂ ਲੇ ਅਲੇ

ਅਕਾਗਾਸਿਦ ਜਿਦੁਕਮੁਤਿ
ਦੈਤਿਦਕਾਗਾਦੈਕੈਦਿਗਮੈਕ
ਗਦੀਚਾਗਾਨਨਕਕਖਨਕਕ
ਧਾਗਾ॥੩੭॥ਜਤਪਤਕਾਧੀ
ਜਸਨਿਆਗਾਅਤਗਲਮਤ
ਦੇਰਤਖਿਆਗਾਭਉਕਲਅ
ਗਨੀਤਪਤਉਗਾਭੰਡਾਭਉਅੰ
ਮਿਗਤਤਿਤੁਢਲਿਆਘਰੀਐ
ਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲਾਭਿਨ
ਕੰਨਦਗਕਗਮਤਿਨਕਾਗਾਨਾ
ਨਕਨਦਗੀਨਦਗਨਿਯਾਲਾ॥
੩੮॥ਸਲੋਕਾਧਉਦੁਗੁਰੁਪ
ਲੀਧਿਤਾਮਾਤਾਧਗਤਮਗਤ